

Vos en Haas
De club van wij

Deze is speciaal voor Damiaan.
S.V.H.

VOS en Haas

De club van wij

Sylvia Vanden Heede
*met tekeningen van
Thé Tjong-Khing*

 | LANNOO

Pluim is op de koffie bij Ping Wing.

Dat vindt Ping Wing ZO gezellig!

Ze heeft cake gebakken.

Pluim neemt er een plakje van.

‘Dit is echt een **fijn** hok’, babbelt Ping Wing.

‘Wat **leuk** dat ik het mag huren.

Wat **lief** van je!’

Pluim verslikt zich.

Er schoot een kruimel in haar keel.

‘Een fijn hok?’ kucht ze.

‘Dit is geen hok!

Dit is een keurig buitenhuis.

Weet je wel hoe duur het was?

Ik gaf er veel geld voor.

Heel veel geld.

Maar wat weet jij daarvan?

Jij huurt alleen maar.

Dat kost je haast niets.’

Ping Wing schrikt een beetje.
En ze bloost ook.
Want **zij** betaalt de huur niet!
Dat doet **Ping Ping**, haar broer.
Ping Ping is erg rijk.
En ook erg deftig.

Maar toch niet zo deftig als Pluim.
Pluim is een **dame**.
Een dame van stand!

Pluim pakt **NOG** een plakje cake.
Dat doet ze heel netjes.
Ze eet met een vorkje.
En ze praat **niet** met volle mond.
Dus slikt ze eerst een hap door.
Dan zegt ze:

‘Het is een **mooi** huis, **dat** wel.
Ik kocht het voor de rust.
Zo af en toe wil ik dat.
Een beetje **rust**, snap je?’

Ping Wing knikt.

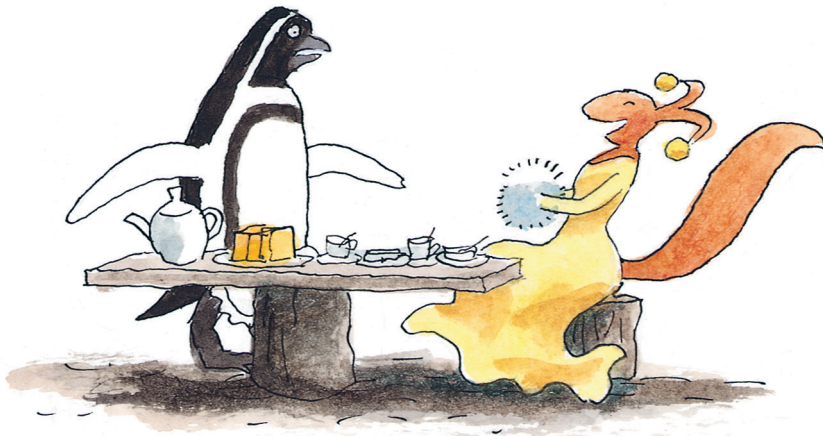
Ze vult de kopjes bij.

‘Een bos is **erg** rustig’, legt Pluim uit.
‘Dat is goed voor even.
Maar niet voor altijd.
Stel je voor, zeg!
Hier **is** helemaal niets!’

Ping Wing kijkt ZO verbaasd!
Haar bek valt open.
'Niets? En... dit hok dan?
Ik bedoel, dit buitenhuis?
En het hol van Vos en Haas?
En de boom van Uil?'

Pluim lacht schel.
Ze zet haar kopje neer.
Ze draait met haar ogen.
Ze slaakt een diepe zucht.

'Ach, een boom!
Wat is daar zo bijzonder aan?
Heel het bos staat vol bomen.
Saai hoor!
Geef mij de stad maar.
Daar woon ik.
Heb je mijn kaartje al?'
Ping Wing schudt haar kop.
Dus geeft Plum het haar.

Ping Wing leest het kaartje.
'Beuk 3', mompelt ze.
'Een beuk is toch OOK een boom?
Of niet soms?'

Meneer en Mevrouw Hoorn-Staart
Beuk 3
Stadspark

Pluim knikt.

Haar oorbellen tinkelen.

'Ik woon in een **prachtige** boom.

Veel hoger dan die eik van Uil.

En met een veel beter **uitzicht**.

Want een park is echt geen bos.

Er zijn wel wat bomen en struiken.

Maar er is ook een **vijver** met een **fontein**.

Daar zwemmen witte zwanen in.

Overal staan **bankjes**.

In de zomer speelt de fanfare.

In de winter wordt er geschaatst op **het ijs**.

Er is van alles te doen.'

Ping Wing slikt.

‘Ijs...’ fluistert ze.

Haar ogen glanzen.

Ze denkt aan thuis, aan de Zuidpool.

Daar is **altijd** ijs.

Overal, het hele jaar door!

Pluim kijkt Ping Wing strak aan.

‘Ik zie het al’, zucht ze.

‘**Heimwee!** Je wilt naar **huis!**’

Ping Wing knikt.

Haar keel doet pijn.

Er rolt een traan over haar wang.

‘Kom kom, zo erg is dat niet’, sust Pluim.

‘Heimwee gaat vanzelf weer over.

Je moet iets **leuks** doen.

Dan denk je er niet meer aan.’

Weer knikt Ping Wing.
En Pluim knikt ook.
Ze wil zo graag dat Ping Wing blijft.
Want **wie** gaat anders het buitenhuis huren?
Maar wat voor **leuks** kan Ping Wing doen?
In het bos **is** niets!
Pluim denkt hard na.
En dan klopt er iemand aan.